

Jernbaner enten ikke savnes, eller de vilde i alt Fald ikke stifte den Nytte som andetsteds, og vi troe saaledes med Frie at turde paastaae, at de Grunde, som paa det store Fastland og for Storbritanien tale for Anlægget af Jernbaner, ikke gjælde for Den Sjælland, om hvilken der alene for Diebliffet er Tale. Dampffibe og Seilffibe danne derimod for vore Dlande det af Naturen anviste Forbindelsesmiddel, og dette har i de senere Aar, fornemmelig ved Dampffibe, uden Befoening for Staten, udviklet sig i en betydelig Grad, og vil sandsynligviis udvikle sig endnu mere. Men, skulde Forventningen herom skuffe, formedelst den allerede nu betydelige Concurrence, da vil herpaa kunne hjælpes ved en ubetydelig Understøttelse fra det Offentliges Side. Vil man mod Dampffibensarten som Forbindelsesmiddel indvende, at denne for en stor Deel maa ophøre om Vinteren, da vil det paa den anden Side heller ikke kunne nægtes, at der paa denne Aarstid gives en ringe Godstransport og faa Reisende, og det er dog i Særdeleshed Talriggheden af disse Sidste, der give Jernbanerne en betydelig Indtægt. Strenge Vintre, som dog ikke ere usædvanlige, lægge ogsaa Hindringer i Veien for Passagen over Belterne og Sundet, og formindste derved Freqventsen af dem, der under andre Omstændigheder vilde benytte den sjællandske Jernbane.

Vi erkjende imidlertid, at der, uagtet man vilde indrømme Gyldigheden af disse Grindringer, dog kunde gives overveiende Grunde, som talte for Anlægget af den omhandlede Bane, selv med Dpoffrelse, ja betydelige Dpoffrelse fra Statskassens Side, og vi holde det saaledes for vor Pligt, efter ringe Evne, at godtgjøre, at disse, i det Mindste efter vor For- mening, ikke ere tilfede.

Naar man i den omhandlede Henseende beræber sig paa den Nytte, som Jernbane-Anlæg overhovedet kunne udøve paa Landenes Udvikling og Cultur, paa Nationens materielle Velvære, paa Nationalcharacteren og den aandelige Udvikling, ved i Særdeleshed at lære at agte paa Tidens Værd, da kan dette vel i sin Almindelighed have en stor Betydning; men vi ere af den Formening, at denne Nytte ikke finder Anvendelse paa Anlægget af en Jernbane mellem Kjøbenhavn og

Korsør, og det vil derfor være fornødent nærmere at undersøge, om de concrete Omstændigheder ere af en saadan Beskaffenhed, at man kan sige, at et Statsøiemed vil opnaaes ved et saadant Anlæg.

Hvis vi ikke feile, bestaae de Hovedgrunde, som paaberaabas til Fordeel for den omhandlede Bane, i:

- 1) At Hovedstaden ved denne bringes 10 Mile nærmere til Rigets Midtpunkt, og
- 2) at en nøiere Forbindelse ved denne vil blive knyttet med alle Landets Provindser.

Hyvad nu den første Grund angaaer, da maa vor geographiske Kundskab meget skuffe os, hvis vi skulde kunne antage Korsør for Rigets Midtpunkt, og vi haabe til Gud, at det danske Monarchie aldrig vil indskrænkes saaledes, at den nogenstunde vil blive det.

Men, affeet herfra, kunde det jo være muligt, at denne By, om hvilken det tidligere hed, „at den kun udmærkede sig ved Store Bælt og Smakker“, senere havde vundet en saadan Betydning, som gav den Krav paa et saadant Navn.

Dette skjønte vi imidlertid ikke at være Tilfældet, hvorfor vi alene kunne betragte den som Endepunktet for den Jernbane, som man har bragt i Forslag at skulle fra Kjøbenhavn gennemfare Sjælland. Det er altsaa Hoved- og Residentstaden Kjøbenhavn, som fortrinliggen maa drage Opmærksomheden til sig. Nu er det vel beklageligt, at Tabet af Staane, Halland, Bleking og Bahuslehn samt senest af Norge har medført, at denne Hovedstad, som tidligere befandt sig i Midtpunktet af Riget, nu ligger paa dets yderste Grændse, samt at forandrede Handels-Conjuncturer har berøvet det et rigt Dpland i de østersøiske Provindser; men, forsaavidt den omhandlede Jernbane der til maatte kunne tjene, vilde vi dog, hvis det skulde skee paa det øvrige Lands Befoening, finde det, betænkeligt yderligere at bidrage til at forstørre den allerede i Forhold til det øvrige Land maaskee vel store Hovedstad. Det er først i de senere Aar, at vore Kjøbstæder trindt om i Landet have formaaget saa nogenlunde, hvad Handelen angaaer, at emancipere sig fra Hovedstaden, og vi antage, at det almindeligen erkjendes, at dette har været til stor Fordeel